

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 03 kwietnia 2025 r.
znak sprawy: DŻW.orz.058.7.2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 8746

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 8746 złożoną przez Panią Posel Lidię Czechak w sprawie *zbyt skomplikowanej procedury odbierania zwierząt właścicielom, którzy się nad nimi znącają*, proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że przewidziana w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt¹⁾ procedura czasowego, interwencyjnego odbierania zwierząt, została uregulowana w sposób dalece odformalizowany, dlatego trudno się zgodzić z twierdzeniem, by procedura ta była zbyt skomplikowana. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 3 omawianej ustawy: *W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu, policjant, strażnik gminny lub upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, odbiera mu zwierzę, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), celem podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia.*

Z powyższego przepisu wynika jednoznacznie, że odebranie zwierzęcia nie wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem decyzji przez uprawniony organ. Postępowanie administracyjne toczy się dopiero po odebraniu zwierzęcia, a więc już po jego odizolowaniu od osoby, której zachowanie wobec tego zwierzęcia można uznać za znęcanie się nad nim.

Odnosząc się do przedstawionego w interpelacji stanu faktycznego, tj. częstych przypadków, w których: [...] podmioty, które mogłyby podjąć działania związane z natychmiastowym odebraniem zwierzęcia wolą się ograniczyć do zawiadomienia wójta, burmistrza, prezydenta miasta o fakcie znęcania się nad zwierzęciem, należy wyjaśnić, że zacytowany wyżej przepis nakłada na ww. podmioty obowiązek interwencyjnego odebrania zwierząt w przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie tego zwierzęcia u jego dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża ich życiu lub zdrowiu. Nieodebranie zwierzęcia w takich okolicznościach stanowi niewykonanie ustawowego obowiązku – co szczególnie istotne w przypadku funkcjonariusza Policji i straży gminnej (miejskiego), z uwagi na ich odpowiedzialność dyscyplinarną.

Jeżeli jednak dany przypadek nie jest przypadkiem niecierpiącym zwłoki, podmioty te zawiadamiają wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o zauważonym przez siebie traktowaniu zwierząt w sposób określony w art. 6 ust. 2 omawianej ustawy.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi obecnie nie prowadzi oraz nie planuje prowadzenia prac legislacyjnych zmierzających do zmiany przepisów regulujących czasowe odbieranie zwierząt, w tym w szczególności do nałożenia na gminy kolejnego obowiązku z zakresu opieki nad zwierzętami, tj. do zobowiązania gmin do bezpośredniego przeprowadzania interwencyjnych odbiorów zwierząt. Obecnie obowiązujące regulacje dają możliwość pilnego wyeliminowania zagrożenia związanego z dalszym pozostawaniem zwierząt u osoby, pod której opieką się znajdują. Kluczowa jest tutaj współpraca gmin w szczególności z Policją i strażą gminną (miejską), które to formacje mają ustawowy obowiązek interwencyjnego odebrania zwierząt w przypadkach niecierpiących zwłoki. W ocenie Ministerstwa przetrzucanie tej odpowiedzialności na gminy nie jest właściwe.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jacek Czerniak
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

(1) Dz. U. z 2023 r. poz. 1580.